

Alpide makropiirkondlik strateegia

Euroopa Parlamendi 23. mai 2013. aasta resolutsioon Alpide makropiirkondliku strateegia kohta (2013/2549(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 192, artikli 265 lõiget 5 ja artiklit 174,
 - võttes arvesse ELi Läänemere piirkonna strateegiat (COM(2009)0248),
 - võttes arvesse 7. novembri 1991. aasta Alpi konventsiooni,
 - võttes arvesse komisjoni 8. detsembri 2010. aasta teatist „ELi Doonau piirkonna strateegia” (COM(2010)0715) ja strateegiaga kaasnevat soovituslikku tegevuskava (SEC(2009)0712),
 - võttes arvesse 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni ELi Doonau piirkonna strateegia elluviimise kohta¹,
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 24. juuni 2011. aasta järeldusi, milles Euroopa Ülemkogu kutsub liikmesriike üles „jätkama koostöös komisjoniga tööd võimalike tulevaste makropiirkondlike strateegiatega”,
 - võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus erisätete kohta, milles käsitletakse Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist seoses eesmärgiga „Euroopa territoriaalne koostöö” (COM(2011)0611),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et makropiirkondlike strateegiate eesmärk on kasutada paremini olemasolevaid ressursse, et lahendada territoriaalse arengu probleeme, määrata kindlaks ühised lahendusviisid ühistele probleemidele, parandada ruumilist integratsiooni ning tõhustada mitmete ELi poolt toetatavate poliitikavaldkondade tulemuslikkust ning riiklike haldusorganite, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, muude ametiasutuste ning kodanikuühiskonna organisatsioonide vahelist partnerlust;
- B. arvestades komisjoni ettepanekut tugevdada territoriaalse koostööpoliitika riikidevahelist valdkonda ning algatada vabatahtlikkuse alusel uusi makropiirkondlike strateegiaid, tuginedes siiski varasematele kogemustele ja parimale tavale;
- C. arvestades, et nendel territooriumidel, mis moodustavad Alpide piirkonna, on palju ühiseid tunnuseid, nagu kõrgel asuvate mägipiirkondade ainulaadne geograafiline asend ning nende tihe ühendus Alpide jalamil asuvate suuremate linnadega;

¹ ELT C 188 E, 28.6.2012, lk 30.

- D. arvestades, et Alpide makropiirkondlik strateegia, mis peaks olema võrreldav Läänemere ja Doonau piirkondade jaoks koostatud ELi strateegiatega, võimaldab anda Alpide piirkonnale ELi kontekstis uue mõõtme ja suurema osakaalu (pidades silmas paremat juurdepääsu rahastamisele);
- E. arvestades, et Alpide piirkond jaguneb mitmete ELi liikmesriikide ja kolmandate riikide territooriumite vahel ja kujutab endast tihedalt seotud, kuid ebahühtlase majandusliku suutlikkusega makropiirkonda, millel on üha suuremad probleemid keskkonnaküsimuste, demograafiliste muutuste, transpordi infrastruktuuri, turismi ja energeetikaga seotud mureküsimuste pärast, ning et kõikide sidusrühmade sise- ja välispoliitika kooskõlastamine annaks paremaid tulemusi ja lisandväärtust;
- F. arvestades, et Alpid on Euroopale ja rahvusvahelisele üldsusele huvi pakkuv mäestik, kus on tundlikud ökosüsteemid ja arvukalt liustikke, mida tõsiselt ohustavad kliimamuutused, samuti palju looduskaitsealasid ning erinevaid kaitsealuseid päriskoduseid taim- ja loomaliike;
- G. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on saavutada kogu ELi majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus;
1. on seisukohal, et ulatuslike strateegiate, nagu makropiirkondlike strateegiate väljatöötamine peaks aitama kaasa kohaliku ja piirkondliku tasandi osatähtsuse suurendamisele ELi poliitika rakendamisel, ning Alpide strateegia planeerimisel ja rakendamisel tuleks lähtuda peamiselt mitmetasandilise juhtimise põhimõttest;
 2. tuletab meelde Läänemere strateegia ja Doonau piirkonna strateegia rakendamisel omandatud kogemuste tulemusi, mis saadi seoses läbipaistvusega otsuste tegemisel ning ELi rahaliste vahendite eraldamisega; kutsub komisjoni üles esitama selles valdkonnas viivitamata konkreetse tegevuskava, et lahendada mägiapiirkondade struktuursed puudused ja luua majanduskasvuks ning piirkonna sotsiaalseks ja territoriaalseks ühtekuuluvuseks õiged tingimused;
 3. rõhutab, kui positiivselt mõjuvad makropiirkondadele sellised ELi õiguslikud vahendid nagu Euroopa territoriaalse koostöö rühmitused, kuna nende abil on võimalik pakkuda struktuuritoetust konkreetsetele koostöövaldkondadele ja heade tavade vahetamisele, samuti ka territoriaalse arengu strateegiate väljatöötamisele ja rakendamisele, võimaldades nii eri tasandi ametiasutuste koostööd;
 4. peab kiiduväärseks Alpide ala praeguseid arenguid ja tugevat keskendumist alt üles suunatud algatustele, ning märgib, et Alpide piirkonnad on avaldanud korduvalt soovi Alpide strateegia järele, et käsitleda tulemuslikult piirkonna ühiseid probleeme, realiseerida järjekindlamalt oma arvestatavat potentsiaali ning tegeleda vajadusega parandada Alpide territooriumil liikuvust, energiajulgeolekut, keskkonnakaitset, sotsiaalset ja majanduslikku arengut, kultuurivahetust ja kodanikukaitset;
 5. peab Alpide säästlikku arengut makropiirkondliku strateegia üheks peamiseks eesmärgiks, arvestades, kui paljusid liustikke ohustab kliimamuutus;
 6. on seisukohal, et strateegia peaks edendama ja püüdma lihtsustada koostööd Euroopa looduskaitsealade määratlemisel, mille näiteks on Prantsusmaa Mercantouri rahvuspargi (Parc National du Mercantour, France) ja Itaalia mereäärsete Alpide looduspargi (Parco

Naturale delle Alpi Marittime, Italy) hiljutine ühisalgatus;

7. juhib tähelepanu sellele, et oluline on ühtlustada Alpide strateegia sisulised elemendid Alpi konventsiooni ja selle protokollides sätestatud põhimõtetega ning võtta arvesse asjaomases valdkonnas praegu tehtavat piiriülest koos- ja võrgustikutööd;
8. rõhutab, et Alpide makropiirkondlikus strateegias tuleks arvestada traditsioonilise (peamiselt põllumajandusliku) maakasutuse jätkumisega, et aidata kaasa bioloogilise mitmekesisuse püsimisele ning olemasolevate kaitsealade säilitamisele;
9. nõuab, et komisjon hindaks objektiivsete kriteeriumide ja mõõdetavate näitajate alusel põhjalikult Alpide makropiirkondlikku strateegiat;
10. kutsub komisjoni üles tegelikult rakendama Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 174 strateegilise kava kaudu, et ületada mägipiirkondade struktuursed puudused ning luua Alpide piirkonnas õiged tingimused majanduskasvuks ning tulemuslikuks sotsiaalseks ja territoriaalseks ühtekuuluvuseks;
11. on arvamusel, et strateegia territoriaalne mõõde aitab konkreetselt arendada arusaama territoriaalsest ühtekuuluvusest;
12. toonitab, et Alpide makropiirkondlik strateegia on tõhus vahend, mille abil saab suurendada kõnealuses piirkonnas Euroopa territoriaalset koostööd, kohaldades altpoolt tulevaid algatusi, laiendades koostööd olemasolevate vahendite parema kasutamise kaudu ning lihtsustades sel viisil eri poliitikavaldkondade kooskõlastamist;
13. rõhutab, et Alpide makropiirkondliku strateegiaga tagatakse olukord, kus ELi erinevad Alpide piirkonna ja mägipiirkondadega seotud algatused täiendavad üksteist ning annavad konkreetsetele projektidele tõelise lisaväärtuse;
14. on arvamusel, et Alpide makropiirkondlikus strateegias tuleb kooskõlastada olemasolevaid ELi vahendeid, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika raames eraldatud vahendeid, et rakendada projekte, mille eesmärk on tegeleda selliste ühiste probleemidega nagu keskkonnakaitse, konkurentsivõimesse ja innovatsiooni investeerimine, põllumajandus, metsandus, veeküsimused, energia, keskkonna- ja kliimaprobleemid ja transport;
15. toonitab, et makropiirkondliku strateegia võimalik koostamine Alpide ala jaoks oleks kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidega ja aitaks seetõttu tagada, et EL täidab aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegias võetud kohustusi;
16. rõhutab, kui oluline on selline strateegia Alpide piirkonna innovatsioonisuutlikkuse suurendamisele, kasutades ära piirkonna töötava elanikkonna oskusi, ergutades peamiste sidusrühmade (tööturg, haridus, koolitus ja teadustöö ning tööandjad) vaheliste partnerlussuhete loomist ja koostööd, hoides piirkonnas aktiivseid noori, toetades loovust ja suurendades eri piirkondade suutlikkust hariduse, teaduse ja teadusuuringute vallas;
17. rõhutab asjaolu, et uue makropiirkondliku koostöö raamistikuga tuleb tagada, et ääremaade loomulikud puudused, näiteks kõrgmäestikud, muudetakse eelisteks ja võimalusteks ning stimuleeritakse nende piirkondade säästvat arengut;

18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Regionide Komiteele ja muudele asjaomastele institutsioonidele.